

An. IV. Nr. 3.

Martie 1937.

STÂNĂ

Revistă Profesională și de Cultură

**Organ al Oieștilor în
întreaga țară**

*

DIRECTOR:
NICOLAE MUNTEAN

*

Redacția și Administrația: Poiana-Sibiului, Jud. Sibiu

„STÂNA“

ORGAN AL OIERILOR DIN ÎNTREAGA ȚARĂ

APARE ÎN FIECARE LUNĂ

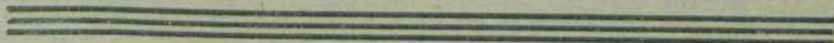
ABONAMENTE:

Pe un an	Lei 100
Pe 6 luni	„ 60
Exemplarul	„ 10
Pentru reuniuni și instituții de orice fel, anual	„ 1000

REDACȚIA ȘI ADMINISTRAȚIA:
POIANA-SIBIULUI
JUDEȚUL SIBIU

CUPRINSUL:

Dușmanii	<i>Nic. Muntean</i>
Cooperativa oierilor din întreagă țară	<i>Ion L. Apostoloiu</i>
Stânile-școli. Răspuns lui „Nicunar“	<i>Dr. Ioan Dăncilă</i>
O mare înfăptuire	<i>Nic. Muntean</i>
Tâlcuri mărunte	<i>V. Gh. Cosma</i>
Pagina economică	<i>Dr. Ioan Dăncilă</i>
Pagina „Uniunii oierilor din întreaga țară“	* * *
Informațiuni	* * *

Dușmanii.

Nic. Muntean.

Marea mișcare de organizare profesională a oierilor în reuniuni locale și a tuturor crescătorilor de oi în cadrele marei familii a „*Uniunii oierilor din întreaga țară*” este în plină desfășurare și se face cu multă însuflețire, urmându-se directivele conducerii centrale.

Răsar mereu — pline de viață românească — în comunele locuite de oieri din aproape toate județele țării *reuniunile*, adevărate cetăți oierești, chemate să întărească sentimentul de frățietate și solidaritate profesională atât de necesare în lupta de emancipare culturală, socială și de desrobire economică.

Reuniunile sunt stâlpii puternici pe cari se reazimă cu tărie de stâncă *cetatea oierilor* din întreaga țară, *Uniunea*, această măreață fortăreață a nădejdelor, izbânzilor și bucuriilor viitoare, zidită din suferințele și greutățile de tot felul dar și din toate calitățile frumoase ale trecutului cari au împodobit sufletele strămoșilor noștri!

Azi sunt convinși oierii din toate părțile țării și până la unul, că pricina tuturor relelor care le închid lăsătoarea spre progres își are obârșia în lipsa lor de unire și acțiune unitară!

Știu prea bine și aceia, că lipsiți de organizare, fără contact între ei, au fost din cele mai vechi timpuri *pradă* tuturor speculanților cari și-au făcut din exploatarea fără milă a produselor muncii lor un ușor și sigur mijloc de îmbogățire și trai ferit de griji!

Și pentru a rupe lanțurile robiei economice care le strâng amar trupurile se organizează de zor! Se strâng mereu și hotărâți sub steagul năzuințelor spre mai bine desfășurat de „*Uniunea oierilor din întreaga țară*”.

Intră cu sufletele curate și inimile oțelite gata de orice jertfe în cetatea lor: „*Uniunea oierilor din în-*

treaga țară" îngroșând tot mai mult rândurile luptătorilor oieri.

Câțiva inși în ale căror vine curge sânge curat oieresc, deci românesc, mândri de originea noastră oierească și cari ne închinăm cu smerenie în fața trecutului glorios al moșilor și strămoșilor noștri, din care trecut ne luăm și noi toată puterea de viață, muncă și luptă, conștii fiind de importanța ocupațiunii părinților și fraților noștri, precum și de posibilitățile de promovare ale acestei ocupații, pentru a opri procesul de lentă dar sigură dispariție al oierilor, străduindu-ne a da nou avânt oieritului românesc, *am provocat această mișcare de unire a tuturor forțelor risipite și ne-am pus în fruntea ei fără nici un fel de interes personal de nici o natură* ci mânați de singurul dor de a-i scăpa din ghiarele corbilor, și de a-i pune în plăcuta situație de a putea face oierit rațional ținând pas în toate privințele dar mai ales în ce privește produsele cu cerințele vremurilor de azi și astfel să le asigurăm un trai demn de ceea ce au fost în raport cu contribuția ce au adus pe altarul neamului și cu importanța ocupației lor de toți recunoscută!

Suntem fericiți a constata că în scurt timp prin munca devotată a noastră zi de zi ne-am câștigat *încrederea* oierilor cari văd în conducătorii Uniunii pe singurii lor binevoitori și salvatori.

Mândri de această încredere, care ne întărește forțele vom lupta neconținut și până la complectă biruință ținând piept tuturor atacurilor dușmanilor de totdeauna ai oierilor.

Mișcarea de organizare a oierilor îngrijorează pe toți câți și-au făcut din produsele lor izvor de câștig nemeritat!

„Trebuie să sdruncinăm, ba chiar să prăbușim această încredere a oierilor în conducătorii lor” și-au zis profitorii: intermediari, speculanți și tot convoiul de lipitori și căpuși adânc înfipite în trupul oieritului, căci altfel va fi rău de noi. *„Prea se întăresc oieri”!*

Și de unde la început priviau strădaniile noastre sfinte cu zâmbet de nepăsare, ba chiar de sfidare, azi

își dau seama de pericolul ce-i amenință de-ași pierde găscă din mână. Verificată această constatare s'au pus pe lucru! Vor să dărâme ceea ce s'a clădit și ceea ce cu atâta trudă s'a încheșat. Prăvălesc bolovani și bușteni făcuți din minciună în calea curentului de unire spre a-l abate din drumul său sau chiar spre a-l opri.

Conducătorii Uniunii și în special scriitorul acestor rânduri am devenit ținta atacurilor lor mârșave și neputincioase. Plini de ură că am îndrăznit a le încălci planurile varsă potop de bale și lături. Ce spun? Tot ce ura poate născoci. Nu le facem cinstea de a înșira în cadrul acestui articol toate spurcatele lor murdării. Au neobrăzarea să ne stropească cu noroiu, pe noi, cari — bine să ia seama toți oierii și ei — nu ne vom găsi liniștea până toate justele cereri ale oierilor nu vor deveni fapt împlinit. Asta cu riscul de a-i face pe toți dușmanii noștri să crape de ciudă!

Iscodesc leșinații fel și fel de minciuni cu scopul vădit de-a face pe oieri să-și piardă încrederea în conducătorii lor și să-i asculte pe ei cari i-au ținut strâns ferecați în lanțurile robiei fără să le fi dat o singură dată o vorbă bună! *Și se găesc oieri slabi de inger, cari dau crezare acestor nerușinați și pun la îndoială cinstea și bunele intenții ale conducătorilor Uniunii.*

Câtă slăbiciune Doamne!

Sunt puțini, adevărat. La mie unul poate.

Mulțimea cunoscând gândurile ascunse ale dușmanilor stau ca brazii în jurul oamenilor lor și le urmează întocmai sfaturile.

Oieri,

Pe dușmanii, cari se apropie de voi îmbrăcați în piele de oaie, cu apucături de vulpi și glas de false mironosițe fără ca în toată viața lor să vă fi fost vreodată toiaș de razim al nădejdelor voastre de mai bine desconsiderați-i, și dacă îndrăsneți și nerușinați fiind vi-se pun în cale cu gând viclean dați-i laoparte cu moțul opincii voastre.

Presupunând, că întâmplător aveți tristul prilej de a-i auzi cereți-le socoteală de afirmațiunile minci-

noase, a căror dovadă nici când nu vor putea-o produce din simplul motiv, că nici o pată nu ne face să roșim și nu le dați voie să se atingă de cinstea celor pe cari voi i-ați pus în fruntea voastră încredințându-le greaua sarcină de a vă apăra și susține interesele.

Dacă se amestecă printre voi în chip de prieteni dușmani ai voștri, dați-i laoparte cum face marea cu tot ce e străin în apele ei!

Feriți-vă de lupii de ieri, cari se prefac a vă fi azi sfătuitoari și binevoitori.

Dați cetății voastre care este Uniunea oierilor din întreaga țară, prin ținuta voastră demnă, forța de care să se teamă toți acești vrăjmași.

Să știți că toți câți pe nedrept lovesc în conducătorii voștri lucrează direct la dărâmarea cetății voastre și la subjugarea voastră.

Apărați-vă cetatea — ca nu cumva din vina voastră să rămâneți iar pe drumuri — și pe cei cari s'au străduit și se obosesc pentru ridicarea, consolidarea și întărirea prestigiului oieresc.

Înainte de a încheia vă îndemn:

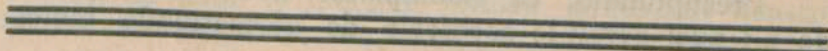
Nici un pas îndărăt, tot înainte!

Nici o privire jos, capetele mereu ridicate!

Nici o îndoială, deplină încredere!

Un corp suntem, o inimă avem, un gând ne călăuzește, o simțire ne încălzește și un dor ne animă pe toți:

Să simtă și oierii a ceea, că trăiesc în țara lor.

Cooperativa Oierilor din întreaga țară.

Un vechiu proverb românesc spune: „Ziua bună se cunoaște de dimineață”. Amintind acest proverb fără să vreau îmi întorc gândurile înapoi și văd primul congres al oierilor ce s'a ținut în Sibiu, congres ce marca o nouă eră în viața celei mai românești clase sociale din țară. Atunci într'o însuflețire și într'un avânt, specific acestor mândri descendenți ai Dacilor se afirma în fața țării voința unanimă de a începe o viață nouă, o viață românească, o viață care să înlăture, toți mă-răcînii streini ce și-au înfipt colții lor de speculă și jaf în trupul și sângele nostru sfânt.

Consecvenți jurământului ce neoficial s'a făcut atunci în sufletele lor, oierii români, au pornit la lucru zi de zi cu o credință neclintită în isbânda lor finală, au făcut al doilea popas la cel de al doilea congres din Tg.-Jiu. Aci din nou și-au verificat forțele și-au trecut în revistă rândurile, au inventariat realizările și au formulat înfăptuiri pentru viitor.

Cu o adâncă înțelegere oierii și-au reînnoit din nou încrederea nesdruncinată nici când în conducătorii lor și iarăși în inimile și mințile tuturor a încolțit din nou pe altoiul cel vechiu o nouă ramură de nădejde și în acelaș timp o formidabilă voință de a-și înfăptui dezi-deratele.

În ziua de 28 Februarie în frumoasa Poiană a Si-biului în ședința comitetului U. O. după chibzuințe și consfătuiri de o zi întreagă s'au pus cu un entuziasm de nedescris bazele Cooperativei oierilor din toată țara.

În scurt timp toate formalitățile vor fi gata și or-ganul speranțelor noastre de mai bine își va lua locul ce-l merită în cadrul economiei naționale a țării.

Spuneam la început că „Ziua bună se cunoaște de dimineață” și o afirm și acum din toată convin-gerea sufletului meu că rezultatele vor fi din cele mai bune.

Iubiți oieri din tot cuprinsul țării: vedeți în această Cooperativă un părinte al vostru și nu întârziati, ca atunci când veți primi prin Reuniuni, instrucțiunile necesare să vă înscrieți cu toții ca membrii ai acestei cooperative urmând exemplul sutelor de oieri cari au fondat această cooperativă.

Aveți increderea nezdruincată în conducători, sfidați și pălmuiți cum se cade pe bârfitori și cu crucea credinței strămoșești în frunte urmați și călăuziți-vă destinul vostru și al copiilor voștrii pe drumul cel adevărat.

În ce ne privește pe noi cei care am văzut pentru prima oară lumina soarelui de primăvară în case mândre de oieri ascunse pe văi și în codrii cu ecouri din depărtare, vă asigurăm că nu ne vom găsi liniștea până ce dreptatea noastră nu va triumfa.

Cu voința neclintită în razele victoriei noastre, vom sparge și vom împrăștia în cele patru vânturi pe toate ploșnițele străine ce sug sângele nostru curat și vom cere socoteală, punând la stâlpul infamiei pe toate coadele de topor ce le vom mai descoperi în viitor.

În acelaș timp credința și recunoștința noastră va cinsti pentru veci pe cei oficiali indiferent de culoare politică, care vor asculta și ajuta româneasca și sfânta noastră credință.

București, Martie 1937.

ION L. APOSTOLOIU.

Stânile-școli. Răspuns lui „Nicunar“.

de I. DĂNCILĂ.

Nu-l cunosc personal pe celce subscrie sub numele de „Nicunar“ și nici nu bănuiesc care i-ar putea fi numele adevărat.

Personal însă, nu pot decât din depărtare să-i strâng mâna și să-l felicit pentru ideile bune și instructivele păreri scrise în articolul „Pe marginea unui raport“ din „Stâna“, numărul trecut. (An. IV. Nr. 2).

Problema laptelui este cel puțin așa de urgentă și acută cum D-sa o vede. Intr'adevăr așa ar trebui ca în fiecare an să fie la școlile de lăptărie și brânzeturi cel puțin 100 de elevi, pentruca să poată fi prelucrată și valorificată bine cantitatea de lapte de cca 2.800.000.000 litri lapte, ce avem anual în țară.

Costul clădirilor, instalațiilor și funcționarea stânilor școli ar fi sume prea mici față de importanța și rolul mare, ce ele au pentru țărănime și economia noastră națională.

Tirolul acela, care în timpul războiului mondial a înghețat atâtea inimi omenеști, are un pământ muntos și sărac și o întindere totală de 12.645 klm. pătrați și cu un număr de 327.137 locuitori. Cu toate acestea are nu mai puțin decât 3 școli pentru formarea de baci și băcițe și 184 lăptării cooperative și particulare, unde de asemenea cine se duce poate învăța fabricarea rațională a untului și brânzeturilor.

Dar la noi, abia acum, după ce bieții oieri strigă și se trudesă să convingă pe cei mari de necesitatea culturii lor profesionale, dupăce prin revista „Stâna“ de 3 ani împliniți discută toate laturile problemei laptelui și derivatelor lui, s'a ajuns la discutarea realizării acestei simțite lipse, a școlilor pentru pregătirea de baci și băcițe.

În raportul ținut la Tg.-Jiu, la al 2-lea congres al oierilor, am făcut propuneri de felul cum ar trebui începută această mare operă de cultură profesională.

În cadrul organizațiilor oierești, am propus înființarea a 2 „stâni-școli”, pentru baci și băcițe și a 3 „stâni-cooperative”.

A. — Stânile școli, după acel raport, sunt astfel gândite, spre a îndeplini cel puțin un îndoit scop și anume:

1. Să fie localuri pentru pregătirea de baci și băcițe;
2. Să fie localuri, pentru prelucrarea și valorificarea laptelui din regiunea respectivă.

B. — Stânile-cooperative au:

1. Un rol de prelucrare și valorificarea din o regiune și

2. Dacă împrejurările cer și sunt posibilități să primească ucenici, ce vor să învețe fabricarea brânzeturilor sau la nevoie să poată fi chiar transformate în școli, prin înzestrarea cu personalul priceput necesar.

Durata învățământului a fost, pentru împrejurările actuale, gândită la 6 luni. Numărul elevilor, cari să se primească la un curs, la șase, deci total pe an o „stână-școală” poate da 12 absolvenți sau cele 2 propuse un număr de 24 absolvenți. Iar dacă numărul celorce ar vrea să urmeze aceste școli ar fi și mai mare, cele 3 stâni-cooperative, transformate în stâni-școli, ar putea da încă un număr de 36 absolvenți și atunci numărul total al absolvenților dela aceste școli ar fi anual de 60.

Organizarea acestor școli a fost astfel gândită, încât ele să nu fie niște școli unde să se vorbească elevilor, ci *niște școli unde elevii să lucreze și să învețe practic fabricarea anumitor brânzeturi*, așa cum știința și tehnica de azi îi poate instrui și cum consumatorul cere. Timpul prescris de 6 luni, natural nu se poate spune că este de ajuns, totuși în acest timp — aceia, cari au mai lucrat într'o stână — vor reuși să-și perfecționeze cunoștințele și să termine destul de bine pregătiți.

În străinătate, la școli de fabricarea brânzeturilor nu se primesc decât cei cari au o practică de cel puțin 2 ani, iar durata școlii este dela 6 luni la 4 ani.

La stânile școli propuse, cum am spus, cei 6 elevi vor executa ei toate lucrările, pe proprie răspundere, sub supravegherea și după indicațiile maestrului baci și a profesorului și numai paralel cu deprinderea cunoștințelor practice, li se vor da cunoștințele teoretice strict necesare, pentru priceperea tehnicii fabricării brânzei, ce învață.

Acești absolvenți, ar urma ca în alți ani, dacă simt nevoia, să urmeze cursuri de perfecționare de 2—4 săptămâni.

În acel raport n'am propus o școală cu 60 sau 100 elevi din următoarele motive:

1. Stânile-școli, cum am spus, nu vor fi numai școli propriu zise, ci și localuri pentru prelucrarea și valorificarea laptelui din o regiune. Cantitatea de lapte ce s'ar putea aduna la o stână-școală s'a socotit de 3000 litri lapte zilnic, cantitate ce ar putea fi lucrată de personalul existent și de cei 6 elevi.

Pentruca să poți da de lucru efectiv, pentru ca să învețe bine, unui număr de 100 elevi, ar trebui să ai o adevărată uzină, o adevărată mare fabrică, unde zilnic să se strângă, în mijlociu, 500.000 litri lapte, care să fie tot prelucrat.

Ori, nu știu unde în țara noastră s'ar putea înființa cu sorți de izbândă o astfel de stână-școală și nu știu dacă statul ar da sumele necesare și dacă chiar ar da, cine ar recomanda înființarea unei astfel de școli pentru fabricarea de brânzeturi.

Dar pe lângă acestea de unde s'ar recruta personalul necesar acestei școli, când azi este o întrebare dacă el se găsește și pentru o stână școală!

Tot aci mai trebuiește amintit, că fabricarea brânzeturilor este o știință foarte complicată, foarte grea și că reușita ei deplină, depinde de foarte mulți factori.

Clima, pământul, pășunea, stadiul de lactație al animalelor, influențează calitatea laptelui și de aceasta trebuiește ținut seamă în întâiul rând la fabricarea brânzeturilor și untului.

În aceiași regiune, nu există 2 lapți la fel, cari dacă sunt la fel închețați să fie și la fel prelucrați, dacă într'adevăr vrem brânzeturi de calitate.

Nu există două regiuni geografice distincte, unde să se poată fabrica aceeaș brânză de aceeaș calitate, de aci localizarea a diferitelor brânzeturi, după diferite regiuni. Așa brânza de burduf la munte, telemeaua în Dobrogea etc.

Dar chiar laptele din doi munți vecini nu este la fel, de aci și faptul că brânza din unul iese mai bună decât din celălalt. Ba, mai mult laptele din acelaș munte, din aceeaș moșie, diferă după cum oile au pășunat la dos, la față, la vârf sau în pădure.

Toate acestea și alte multe un baciun bun trebuie să le aibă în simțuri și să le știe explica și interpreta cu mintea — așa cum stâna-școală îl va învăța — pentru a face în orice loc și'n orice împrejurări brânzeturi de calitate. Din punct de vedere al fabricării brânzeturilor și untului, elementele chimice ale laptelei joacă un rol secundar, partea biologică joacă rolul principal.

Ce rezultă din cele spuse sumar mai sus?

Rezultă, că pentru regiunile distincte ale țării trebuie făcut câte o stână-școală, care să învețe fabricarea brânzeturilor pentru acea regiune și de aci necesitatea a cât mai multor școli, dacă vrem ca ele să dea cât mai bune rezultate practice.

Toți elevii dintr'o școală să fie zilnic ocupați cu lucrările din școală, căci numai așa vor deprinde și învăța bine, practic, fabricarea brânzeturilor. Cei 100 elevi, ce vor învăța fabricarea brânzeturilor în Gorj, de exemplu, numai după multă experiență, mari decepții și cari au multă aplicație, vor putea lucra cu succes în Treiscaune, Vrancea sau Dobrogea!

Un baciun, care a învățat în Elveția nu face brânză bună în Tirol, iar unul din Bavaria nu va face brânză bună la Viena sau în Ungaria, decât numai după 1—2 ani de costisitoare experiențe.

De aceea toate statele au făcut școli practice pentru fabricarea brânzeturilor pe regiuni geografice caracteristice.

La noi, unde condițiunile sociale, de sol, climă, ba chiar laptele, este de atâtea feluri, învățământul practic de prelucrarea laptelui nu trebuie nicidecum concentrat într'o anumită regiune.

Iniințarea stânilor-școli nu trebuie nici judecată și nici rezolvată cu graba, ce caracterizează anumite acțiuni la noi și de aceea considerăm cu atât mai lăudabilă grija oierilor, pentru cât mai bună reușită a stânilor-școli.

Faptul, că oierii și cititorii acestei reviste discută cu atâta claritate problema stânilor-școli — și deci a formării de baci pricepuți — denotă, că ei demult gândesc și au la inimă rezolvarea acestei probleme de cultură profesională, denotă, că acum, după discutarea amănunțită, vor depune toată strădania spre traducerea ei în fapt, așa ca să le poată fi de folos lor și copiilor lor și să poată da țării și străinătății produse de calitatea așteptată.

O mare înfăptuire.

Nic. Muntean.

În timp ce dușmanii noștri se svârcolesc a pune stavilă mișcării de organizare profesională a oierilor prin tot felul de minciuni cari de cari mai grosolane, conducerea „Uniunii oierilor din întreaga țară” muncește cu tact și serios la consolidarea și întărirea organizațiilor oierești.

Mai nou în cadrul ședinței istorice a comitetului U. O. din 28 Februarie crt., s'a pus bază cu o vădită însuflețire, „Cooperativei oierilor din întreaga țară” ale cărei statute au fost întocmite cu o înțelegere profundă a nevoilor oierilor de neobositul luptător Domnul Ion L. Apostoloiu drd. în științele economice, fiu de oier din comuna Vaideeni—Vâlcea.

Este o nouă mare și solidă operă a cărei importanță în legătură cu lupta de emancipare profesională-oierească, nu va scăpa nimănui din vedere.

„Cooperativa oierilor din întreaga țară” pe lângă faptul, că va sprijini în toată acțiunea sa U. O. este canalul prin care se vor scurge spre a fi valorificate cu preț remuneratoriu toate produsele muncii oierilor asigurându-le maximum de venite, scăpându-i astfel de intermediari, speculanți și alți fel și fel de profitori.

Va incuraja creșterea rațională a oilor, se va strădui făcând uz de toate mijloacele să pună în fericita situație pe toți oierii de a prezenta pe piață produse în primul rând de calitate. Va arenda sau chiar cumpăra terenuri de pășunat la țară și munte. Va organiza expoziții. Va deschide magazii și prăvălii de desfacere a produselor în centre unde va crede de nimerit. Va înființa pe măsura posibilităților stâni-școli, fabrică de postavuri și ateliere sătești.

Va împrumuta cu bani pe ceice au în anume timpuri nevoie de ajutor, spre exemplu: spre a-și scoate oile din iarnă sau a-și îmbunătăți rasa ș. a. Toate

acestea sunt numai o parte din operațiile pe cari „Cooperativa oierilor din întreaga țară” le-a prevăzut în statutul său spre a fi încet dar sigur realizate.

Alte multe înfăptuiri, toate servind interesele membrilor ei își propune această instituție de covârșitoare importanță pentru progresul oieritului românesc să inițieze, susțină și înfăptuiască.

Nimic din ceace poate ajuta sau promova bunăstarea oierilor și desvoltarea oieritului n'a scăpat din vedere a fi prevăzut în legătură cu toată viața culturală, socială și economică a oierilor români.

Deaceea s'a spus și eu susțin cu toată convingerea, că această *cooperativă* este una din monumentalele înfăptuiri ale U. O., care va aduce foloase nebănuite crescătorilor de oi.

Pentru a-i asigura toate condițiunile de progres și pentru a da asociaților ei siguranța de vecinică trăinicie s'a pus la baza ei drept piatră fundamentală *munca serioasă și cinstea desăvârșită* singurele, care îi vor asigura viață durabilă și realizarea întocmai a marilor nădejdi puse în ea.

Cu aceste gânduri curate și cu un program atât de vast înființată cooperativa oierilor din întreaga țară cu un capital subscris numai din partea membrilor prezenți la ședința comitetului U. O. cu suma de 200.000 lei pornește la lucru nădăjduind a avea întregul sprijin al tuturor oierilor țării.

Prin ea vor scăpa ei din ghiarele robiei economice.

Cu ajutorul ei și prin ea își vor valorifica oierii produsele lor și tot prin ea se vor aproviziona cu cele necesare traiului de toate zilele.

În numele Uniunii, al cooperativei și al meu personal fac călduros apel către toți oierii să se înscrie în cooperativă după puteri și cu cât mai multe părți sociale.

Am convingerea, că oierii până la unul înțeleg rostul și însemnătatea cooperativei lor și cred, că în cel mai scurt timp vom fi în prea fericita situație de a arăta țării și guvernului cum înțeleg oierii să-și întărească prin cooperativă situația din toate punctele de vedere.

Voință vă cerem oieri și sfortărea ce o facem cu toții subscriind cât mai multe părți sociale la cooperativa oierilor din întreaga țară, va avea darul să schimbe mult lucrurile în favorul nostru, rămânând noi cu smântâna și nu cu zărul ca până acum.

Înscrierile se fac la reuniuni sau direct la Cooperativa oierilor din întreaga țară cu sediul deocamdată în Poiana-Sibiului, unde se adresează cererea de înscriere și declarația model (tipărită în altă parte a revistei). O parte socială (cotă) este de lei: 500 și de fiecare membru indiferent de părți, lei: 50 taxă de înscriere.

Pentru complectă lămurire amintesc, că asociații răspund cu de 2 ori capitalul subscris. Ținând însă seamă de ceea ce am spus, că la baza ei s'a pus omenia cea mai curată, sperăm, că nu se va ajunge niciodată să fie executată această răspundere.

De altfel pentru toată gestiunea și administrația ei răspund pe rând: funcționarii, angajații, cărora li se cere anume garanție la intrarea în slujbă, comitetul de direcție, consiliul de administrație, cenzorii și la urmă de tot asociații.

S'a înscris în statut această răspundere ca să se mărească și întărească autoritatea cooperativei față de instituțiile cu care ea va avea să lucreze și dela care va cere, dacă va fi cazul, creditele necesare executării programului ei de activitate.

Așteptăm ca oierii să onoreze cu deplină încredere noua instituție cooperativă a lor, la fel cum onorează Uniunea.

Vă previn, că și de data aceasta vi-se vor servi gratuit tot felul de minciuni de către cei, cari își văd toate planurile drăcești prăbușite îndemnându-vă să nu subscrieți nimic la cooperativa voastră.

Răspundeți-le demn cu încrederea ce o aveți în conducătorii voștri și importanța pe care o acordați cooperativei voastre.

Nu le faceți pe plac și — vouă rău — lăsându-vă amăgiți de cântecul lor cu tâlc.

Vere Gheorghe,

Am făgăduit să-ți scriu regulat, în fiecare număr al revistei „Stâna”, câte un răvaș cu sfaturi și tâlcuri mărunte. Și eu nu-mi iau niciodată vorba înapoi, fiindcă m'am deprins să fiu stăpânul hotărârilor mele.

Din ultima ta epistolă am aflat că te-ai abonat la revista „Stâna”. Lucrul acesta firește m'a bucurat neșpus. Dealtfel este chiar o datorință pentru toți oierii știutori de carte, bătrâni sau tineri, să se aboneze la această revistă plină de sfaturi și indemnuri frumoase.

Și-apoi, vere dragă, după cât mi-aduc aminte, tu erai un elev foarte sârguitor în școala primară — așa cum ar trebui să fie toți copiii de oieri, și nu știu să fi făcut și tu ca unii, care odată scăpați de pe băncile școlii, și de sub supravegherea, mai mult sau mai puțin vigilentă a „sfântului Nicolae”, s'au socotit îndreptățiți să nu mai citească nici o carte și să uite tot ce învățaseră, cu chiu și vai, în cei patru sau cinci ani de școală. Păi, dragul meu, aceștia n'au înțeles și nu vor înțelege niciodată, rostul adevărat al școlii și al cărții. „Cine știe carte cu patru ochi se numește”, sau „ai carte, ai parte” — au spus bătrânii și cu drept cuvânt. O carte bună îți poate fi de mult folos în viață și „Stâna” s'a dovedit a fi o revistă care își îndeplinește cu sârg misiunea sa culturală și educativă. Din slovele ei de gând și duh românesc se pot învăța o mulțime de lucruri frumoase și folositoare, așa că tu, când ai o leacă de răgaz, citește-o cu luare aminte, din fir' a păr, și îndeamnă și pe alții să facă la fel. Numai astfel strădania noastră, a colaboratorilor ei, nu va fi zadarnică.

Și acum îngăduiește-mi să-ți pun o întrebare: ce faci tu cu revista după ce ai citit-o? Astăvară, la munte, eu am văzut câteva file din „Stâna” svârlite pe jos, în dosul celarului. Nu știu cine le va fi aruncat acolo,

dar știu că lucrul acesta nu-i nici frumos nici cuminte. Revista trebuie păstrată cu îngrijire și pusă la loc de cinste fiindcă ea este, cum spuneam eu cândva, *o epistolă a ciobanului*. Dacă e posibil, revistele dintr'un an să fie chiar legate — cusute — toate la un loc pentru a nu se pierde. Așa fac oamenii gospodari și chibzuți.

Dar să ne întoarcem la „tâlcurile” noastre mărunte. De data asta îmi propun să-ți povestesc o întâmplare din lumea animalelor.

Ci-că odată, pe când toate viețuitoarele trăiau în bună înțelegere, un lup lehamit de foame și slab prăpădit pământului, a întâlnit la o margine de sat un dulău bine hrănit.

— Bună dimineața — era așa, în zori — cumetre câine, se adresează lupul.

— Bună să-ți fie inima, răspunse politico Grivei. Ce zor te aduce pe aici? Nu te-am văzut de un car de vreme.

— Hei, hei, cumetre dragă, ce e nu-i bine: o să mă prăpădesc de foame și necazuri, se tângui lupul oropsit de soartă. De cinci zile n'am mâncat nimic și simt leșin pe inimă, nu altceva. Mi-am luat lumea în cap... Dar tu cum o duci?

— Eu, răspunde repede câinele, o duc foarte bine. Cât e ziulica de mare stau ca un boier. Mâncare mi se dă la timp și din belșug și altă treabă n'am decât să păzesc de răufăcători, casa stăpânilor mei. Dacă vrei, vino cu mine și fără multă bătaie de cap, vei avea și tu mâncare, adăpost, liniște...

Lupul primește bucuros și pe dată pornesc amândoi pe ulița satului. Pe când mergeau ei, lupul zărește la gâtul câinelui, sgară de care stăpânul îi agăța lanțul. Mirat, el se adresează cumătrului Grivei:

— Cumetre dragă, ești bun să-mi spui ce rost are cureaua aceia dela gâtul tău?

— Păi, de ea se agăță lanțul dela cotet, răspunde câinele, fiindcă în timpul zilei, stăpânul mă ține legat; numai noaptea îmi dă drumul.

— Cum, întreabă din nou nedumeritul lup, ziua nu poți să umbli pe unde vrei tu?

— Nu prea, îi replică Grivei, dar ce importanță are asta dacă ai ce mânca și unde dormi? Și apoi ai destul timp să hoinărești toată noaptea.

— Atunci, dacă așa stă treaba, mormăi nemulțumit lupul, să auzim de bine, cumetre.

Și fără altă vorbă o tulă de fugă înapoi spre pădure, în timp ce cumătrul Grivei încerca zadarnic să înțeleagă de ce lupului nu-i convine sgară și lanțul...

Tâlcul acestei povestiri, vere Gheorghe, e foarte ușor de înțeles, și tu, care ești, ori cum, mai înțelept decât Grivei, cred că ai priceput îndată de ce lupul n'a renunțat la libertatea lăsată lui de Dumnezeu, pentru o viață înbelșugată... dar înlanțuită.

Ei dar, pare-mi-se că astăzi m'am lungit prea mult la vorbă, așa că, socot eu, îi măi nimerit să las pentru altă dată, comentariile cu privire la *libertate* și în special la libertatea noastră a oierilor.

Până atunci, nu uită:

Libertatea, în adevăratul ei înțeles, este cel mai prețios dar divin și calea cea mai sigură spre progres și fericire.

Cu bine și sănătate,

V. GH. C.

Pagina economică.

— **Bugetul.** Cifra încasărilor și plăților statului pe anul bugetar 1937/38 — sau cum se numește bugetul statului — a fost fixată la 25.248 mil. 155 mii lei, adică cu 2.174.955.000 lei mai mult decât în anul trecut. Sporul urmează să fie acoperit prin nouile impozite.

— **Valorificarea lânii.** Grație măsurilor luate de Ministerul Cooperăției s'a valorificat întreagă cantitate de lână produsă anul trecut.

Centrala Uniunii Sindicatelor Agricole a valorificat 1.800.000 hgr., iar Cecopava 200.000 kgr. lână. Surplusul de lână țurcană, ce a depășit nevoile consumației interne a fost exportat în Germania și Statele Unite.

— **Exportul jugoslav de lână.** Guvernul jugoslav a dat liber exportului de lână până la 1 Aprilie 1937.

— Exportul mieilor și oilor a fost anul trecut abia de 19.068 capete, față de anul 1935, când a fost de 79.369 capete. Cel mai mare export a fost în orient. Uniunea Exportatorilor, pentru intensificarea exportului de miei, oi și berbeci, a cerut trecerea acestora în lista A a comerțului exterior fără cedarea de devize Băncii Naționale.

— Prețul pieilor brute s'a urcat mult, atât la noi cât și pe piețele externe. Aceasta se explică prin cererile mari pentru înarmări, pe de o parte, iar pe de altă parte din cauză că tăerile au scăzut din cauza restrângerii consumului.

Mai căutată este pielea grea și pe urmă materialul ușor și de căptușeli.

— **Comerțul Austriei cu lapte și derivatele lui.** În anul 1936, Austria a exportat: 115.134 hl. lapte și smântână în valoare de 4.801.000 schilingi, ceea ce face

144.030.000 lei. Cea mai mare cantitate a fost exportată în Germania;

A exportat 35 387 Chintale unt în val. de 6.742.000 Schilingi, ceea ce face 220.260.000 lei. Cantitatea cea mai mare a fost exportată în Anglia și Germania;

A exportat 39.101 Chintale brânzeturi, în valoare de 8.115.000 Schilingi sau 243.450.000 lei. Cantitatea cea mai mare a fost exportată în Germania, Franța, Italia și Belgia.

Deci, valoarea exportului total al Austriei pe anul 1936 s'a ridicat la suma de 589.740.000 lei.

În același an Austria a importat 827 hl. lapte și smântână, în valoare de 20.000 Schilingi sau 600.000 lei;

A importat 61 Chintale unt, în valoare de 14.000 Schilingi sau 420.000 lei;

A importat 8436 Chintale brânzeturi, în valoare de 1.411.000 Schilingi sau 43.350.000 lei.

Cum din cifrele de mai sus se poate vedea, exportul a fost cu 546.390.000 lei mai mare decât importul.

— **Comerțul Elveției cu lapte și derivatele sale în anul 1936.** Elveția a exportat 2431 Chintale lapte dulce în valoare de 11.842 Franc. Elveț. sau 384.865 lei;

Exportul de lapte condensat, sterilizat etc. a fost de 53.686 Chintale, în valoare de 4.149.322 Fr. elv. sau 209.552.965 lei. Cantitatea cea mai mare a fost exportată în: Grecia, Africa de Vest, Indo-China, Filipine, Egipt și Anglia;

Exportul de unt a fost de numai 25 Chintale.

Exportul de brânzeturi moi a fost de 109 Chintale, în valoare de 25.213 Fr. elv. sau 819.422 lei;

Exportul de brânzeturi tari a fost de 179.867 Chintale, în valoare de 39.136.111 Fr. elv. sau 1.263.923.607 lei. Cantitatea cea mai mare a fost exportată în: Franța, Italia, Germania, Anglia și U. S. A.

În acelaș an Elveția a importat: lapte, smântână, unt și brânzeturi în valoare de 6 163.811 Franci elv. sau 200.323.857 lei.

În anul 1936 valoarea exportului de lapte și derivatele sale în Elveția a întrecut importul cu 1.274.357.002 lei.

— **Ajutor pentru producătorii de lapte din Elveția.** Pentru promovarea agriculturii, Elveția intenționează a da producătorilor pentru susținerea unui preț minim la lapte în intervalul dela 1 Mai 1937 până la 30 Aprilie 1939, un ajutor de 5 Mil. Fr. el., ceea ce ar face în bani de ai noștri 162.500.000 lei. Tot pentru a veni în ajutorul țăranului producător de lapte vrea să desființeze toate taxele pentru exportul laptelui și derivatelor sale.

— **Exportul de unt al Poloniei în anul 1936,** a fost de 109.000 Chintale în valoare de 20.6 mil. zlotși sau cca. 556.2 mil. lei.

— **Producția și exportul de unt al Letoniei.** Producția de unt în Letonia a fost în anul 1936 cu 6.35% mai mare decât în anul 1935, atingând 19.293 891 kgr.

Exportul de unt al Letoniei a crescut în 1936 cu 2.85% față de 1935 și a fost de 17.301.222 klgr. în 1936, față de 16.822.385 klgr. în 1935.

— **Pedepsit cu 45.000 lei.** În Germania producția, industrializarea și comerțul laptelui sunt reglementate prin lege.

Un țăran nevrând să ducă laptele dela cele 28 vaci ce avea, la locul indicat, pe motiv că este prea departe, deși distanța era numai de 120 metri, a fost pedepsit întâiu cu 40 Mărci (sau 1800 lei), a 2-a oară cu 100 M. (sau 4500 lei). Nesupunându-se nici de această dată a fost pedepsit de justiție cu 300 M. (sau 13.500 lei) și trei luni închisoare. Făcând recurs a fost pedepsit cu 1000 M. (sau 45.000 lei) și 1 zi închisoare. Total a făcut 200 zile închisoare.

— In 28 Februarie, 1 și 2 Martie s'a ținut la București Congresul agricol sub Inaltul Patronaj al M. S. Regele. La deschiderea acestui congres a luat cuvântul între alții și Dl. Pamfil Șeicariu, vorbind între alte și despre valorificarea lânii.

In legătură cu creșterea oilor, la acel congres, au fost prezentate următoarele rapoarte: 1. Rasa de oi Karakul, de Dr. T. A. Nica; 2. Oaia Țurcană, de Dr. N. Gâtan; 3. O problemă a creșterii oilor, de Dr. I. Dăncilă; 4. Producția și problema laptelui la noi, de Dr. I. Dăncilă;

— La 20 Februarie a. c. laptele și derivatele lui aveau următoarele prețuri la București și Cluj:

	București		Cluj	
	In mare (En gros)	In mic (En detail)	In mare (En gros)	In mic (En detail)
	1 Kgr. — Lei		1 Kgr. — Lei	
Urdă dulce	26	40	32	40
Telemea	28-34	44	32	40
Brânză de burduf ^{smânt.}	—	—	30	36
Brânză de burduf ^{nesmânt.}	42	56	40	48
Cașcaval de Penteleu .	36	48	44	52
Cașcaval Grecesc . .	48	60	56	64
Caș de oaie	30	40	32	40
Liptauer	48	64	44	50
Brânză secuiască cal. I.	40	56	32	36
" " " II.	—	—	24	28
Emental	50-80	60-100	60-80	70-100
Edamer	60	80	60	70
Trapist	50	60	46	52
Unt de vacă	60	70	60	70
Smântână	36	44	36	40
Roquefort românesc .	180	240	—	—
Roquefort francez . .	290	340	360	400
Lapte de vacă	6	8	4	5

I. DĂNCILĂ.

Pagina Uniunii Oierilor din întreaga țară.

Doritorii de a se înscrie membrii ai „Cooperativei oierilor din întreaga țară” vor completa și trimite pe adresa cooperativei cererea tip după formularul tipărit în continuare:

DOMNUL PREȘEDINTE,

Subsemnatul de profesiune, locuitor în comuna Str. Nr. jud. cu onoare rog să binevoiți a mă primi ca membru activ la „Cooperativa oierilor din întreaga țară” cu sediul în

Subscriu un capital social de:

Lei, adică Lei din care vărs acum la înscriere suma de Lei, adică Lei urmând ca restul de Lei adică Lei să-l achit în termen de un an, dela data de azi.

Declar că cunosc dispozițiunile statutare, cărora mă voi conforma și că răspund pentru obligațiunile Cooperativei cu de două ori capitalul subscris.

Totodată vărs acum la înscriere și suma de:

Lei 50— (Cincizeci), reprezentând taxa de înscriere.

., la 193

Semnătura:

D-sale Domnului

Președinte al Consiliului de Administrație al
„Cooperativei oierilor din întreaga țară”

Poiana-Sibiului.

Notă. Se poate vărsa tot capitalul subscris dar cel puțin 20% din el, plus taxa de înscriere de 50 lei de membru și nu de părțile sociale.

Mai amintim, că o parte socială (cotă) este de Lei 500.

Suntem convinși, că avându-se în vedere covârșitoarea importanță a acestei cooperative în legătură cu toată viața oierească, nu se va găsi un singur oier să rămână pe dinafara cooperativei. Este aceasta o datorință profesională și de onoare chiar!

Ședința comitetului „Uniunii oierilor din întreaga țară”

În ziua de 28 Februarie 1937 s'a ținut la sediul Uniunii în Poiana-Sibiului ședința de primăvară a comitetului Uniunii.

Au fost prezenți: Nicolae Muntean președinte, Ion Giugiulan vice-președinte, Miron Ștefan vice-președinte, Ilie Muntean secretar general, Ioan Șerb casier, Ion Vonica bibliotecar, Dumitru Stoian, Gheorghe Deaconescu, Dumitru Floașiu, Ioan Stănișor, Avram Bunea, Dan Bunea, Nicolae Bobeșiu, Nicolae Voicu, Ioan R. Sava, Iacob Dănuleț, Bucur Podariu, Coman Șogan, Adam P. Jinariu, Ioan M. Dănuleț, Gheorghe Bucurescu, Nicolae Stănuș și Nicolae Stancu I. Gligor.

A mai luat parte dl Ion L. Apostoiu autorul statutului cooperativei, în calitate de raportor.

Și-au motivat absența: Ioan Gh. Papuc, Ioan I. Șuțiu, Ion Dumitrescu și Nicolae Bistriceanu.

Hotărâri:

1. S'a hotărât să se ceară guvernului satorirea următoarelor prețuri pentru lâna producția 1937:

Merinos	Lei 95 pe Kg.
Șpancă	" 87 " "
Țigaie albă	" 80 " "
" neagră	" 69 " "
" de Cadrilater	" 62 " "
Țurcană albă	" 55 " "
" neagră	" 51 " "

Oierii să prezinte lâna curată și ca urmare codină să nu se mai aleagă.

Valorificarea să se facă numai prin Uniunea oierilor și anume prin cooperativa nou înființată, asigurându-i-se Lei 1,50 de Kgr. pentru acoperirea cheltuielilor.

Să se oprească importul de zdrențe și lâna streină.

2. S'a înființat și constituit „Cooperativa oierilor din întreaga țară” pe baza statutului întocmit și prezentat de dl Ion Apostoiu, care a fost citit și explicat articol cu articol. Numai membrii comitetului Uniunii prezenți au semnat frumoasa sumă de Lei 200.000.

Suntem siguri că în scurt timp, dacă și Bunul Dumnezeu ajută, capitalul cooperativei va întrece mult suma de lei: un milion.

3. S'a hotărât în principiu deschiderea unei magazii și prăvălie de desfacerea brânzeturilor în București, căreia cu timpul să i-se adauge și o secție de produse țesute și lucrute din lâna în atelierele noastre sătești, cari se vor înființa și ele.

4. S'a hotărât să se intervină la Ministerul de Agricultură și Domenii cu cererea să dispună ca la aprobarea bugetelor Camerelor de Agricultură să se prevadă din oficiu 5⁰/₀ din totalul bugetului fiecărei camere, ca subvenție pentru U. O. în scopul executării programului ei de lucru.

5. S'a făcut darea de seamă asupra casei.

6. S'a prezentat un scurt raport de activitate al Uniunii.

7. S'a luat la cunoștință darea de seamă asupra mersului mișcării de organizare a oierilor și s'a hotărât să se urmeze tot așa stăruitor pe calea pornită.

8. S'a ales următorul comitet de direcție al Uniunii:

Nicolae Muntean președinte, Ilie Muntean secretarul general al Uniunii.

Președintele reuniunii oierilor din Rășinari: Preot Ioan Brote.

" " " " Jina: Ioan R. Sava

" " " " Șugag: Miron Ștefan

" " " " Titerlești: Nicolae Bistriceanu

" " " " Novaci: Ioan Giugiulan

" " " " Vaideeni: Adam P. Jinariu

" " " " Arad: Gheorghe Șulea

" " " " Covasna: Ioan Gh. Papuc

și Ioan I. Șuțiu din Domnești—Muscel.

Președinții reuniunilor fac parte din comitetul de direcție până îndeplinesc această onorifică funcțiune.

9. S'a hotărât să se intervină la On. Guvern ca să răspundă ce măsuri a binevoit a lua în legătură cu cele cuprinse în moțiunea votată la Tg.-Jiu.

10. S'au mai dat o seamă de instrucțiuni și s'au luat hotărâri privind bunul mers al reuniunilor și raportul lor față de Uniune.

La ora 10 seara ședința s'a închis.

— — —

Memoriul reuniunii oierilor din Băbeni-Vâlcea. Președintele reuniunii oierilor din Băbeni-Vâlcea Ion M. Dănuleț a prezentat un memoriu, care cuprinde o seamă de doleanțe ale oierilor din acea comună și pe care îl vom publica în numărul viitor al revistei.

— — —

Comitetul reuniunii oierilor din Loman-Alba s'a reconstituit precum urmează: Stancu Gh. Nicolae președinte, Vlad T. Simion

vice-președinte, Zămora Pavel inv. secretar, Cuteanu Petru inv. bibliotecar, Lazăr Gh. Ioan casier, Lebu Sp. Daniil, Petrașcu D. Ioan, Suciu M. Ioan, Andreiu Ioan, Stănuș B. Nicolae, Vlad I. Petru și Todor Aurel, membrii.

Cenzori: Stancu Petru I. Alexandru, Alisie Valer, Gligor Ilie, Gheorghe Pantilimon și Stănuș Mihăilă.

Raportul de activitate al acestei reuniuni se încheie astfel: „*Intregei activități de mai sus i-se mai alătură angajamentul sfânt și adânc hotărât ca fiecare membru să fie un apostol al reuniunii oierilor din Loman și al Uniunii oierilor, luptând din răsuputeri pentru lărgirea puterilor ei în toate domeniile în deplin acord cu U. O. Poiana-Sibiului, pentru a ne vedea, după lupta dârz dusă ingenunchiate pentru vecie neunirea, nevoile și detractarii oierilor, spre fala în veacuri pentru urmașii cu așa înaintași ai oierilor din România.*

Așa să ne ajute Dumnezeu“.

— — —

Reuniunea oierilor din Băbeni-Vâlcea s'a reorganizat alegându-și următorul comitet de conducere și cenzori: Președinte de onoare Dumitru Nacea inv., președinte activ Ion M. Dănuleț, vice-președinte Pavel Gh. Iosif și Moise Serafim, casier Nicolae I. Gr. Modoi, Secretar Pavel N. Barbu, bibliotecar Nicolae M. Dănuleț. Membrii: Pavel T. Ștefănoiu, Ion I. P. Niculicea, Nicolae D. Bogdan, Dumitru P. Iosif, Nicolae V. Gr. Bărbuși și Pavel I. Zarioiu. Cenzori activi: Nicolae P. S. Niculicea primar, Ion I. P. Niculescu și Dumitru Gh. Nacea. Supleanți: Ion N. Barbu, Gheorghe D. Bogdan și Moise Bărbuși.

— — —

Uniunea oierilor a înaintat două memorii: Unul dlui Prim-ministru pentru ajutorarea oierilor de pe Valea Jiului rămași săraci și fără nutrețuri din cauza revărsării Jiului în toamna anului 1936 și pentru a se lua măsuri pentru despăgubirea celor păgubiți de urs; al doilea d-lui ministru al agriculturii în legătură cu plângerea reuniunii oierilor din Covasna, că le împușcă vânătorii câinii, fără nici un motiv.

— — —

Se caută 150 miele țurcane de prăsilă. Ceice au de vânzare să înștiințeze la Uniune.

— — —

Reuniunea oierilor din Covasna-Treiscaune și-a ținut adunarea generală ordinară la 24 Ianuarie 1937 sub președinția dlui Ioan Gh. Papuc secretar fiind dl Ioan Ciangă, cu următoarea ordine de zi:

1. Verificarea gestiunii anului 1936.
2. Crearea unui fond pentru reuniune.
3. Chestiunea lotului pentru ridicarea unei fabrici.
4. Inscrierea de membri in reuniune.
5. Intervenția făcută la Camera de Agricultură a județului ca să prevadă în bugetul pe 1937/38 o anume sumă pentru îmbunătățirea rasei oilor, în județ.

6. Abonamante la revista „Stâna”.

7. Alegerea bibliotecarului.

8. Clădirea unei fabrici de lână.

S'a hotărât ca în vederea înființării unui fond al reuniunii, la primăvară, la răvășitul oilor fiecare oier să verse la casa reuniunii de oaie un leu.

S'a hotărât cumpărarea unui lot pe care să se clădească fabrica pentru industrializarea lânii.

Fiecare oier se va înscrie în reuniune.

Bibliotecar a fost ales dl Dobros Valer învățător în Covasna.

— — —

Casieria „Uniunii oierilor din întreaga țară” confirmă primirea următoarelor sume:

1. Dela Ministerul Cooperăției, prin Dl Nicolae Muntean, președ. U. O. Lei 9.391'—
2. Dela Reuniunea Oierilor din Băbeni-Vâlcea, taxa de bază către Uniune Lei 1.000'—
3. Anticipații din anul trecut Lei 116'50
4. Pentru 7 broșuri „Noui zări pentru oierit” Lei 140'—
5. Dela Reuniunea oierilor din Loman-Alba:
 - a) Taxa de bază către Uniune Lei 1.000'—
 - b) In contul cheltuelilor anticipate de U. O. Lei 320'—
 - c) Taxă de 25 Lei pentru 9 membrii . . . Lei 225'—
6. Dela Reuniunea oierilor din Jina-Sibiu taxa de bază către U. O. Lei 1.000'—
7. Dela Reuniunea oierilor din Novaci-Gorj prin dl vice-președinte Gheorghe Deaconescu pentru 20 broșuri „Noui zări pentru oieri și oierit” . Lei 400'—

8. Dela Reuniunea oierilor din Poiana-Sibinului
taxă de Lei 25 pentru 6 membri Lei 150'—

Reuniunea oierilor din Jina-Sibiu și-a ținut adunarea generală în ziua de 7 Martie 1937 în noua și prea frumoasa sală festivă a școlii primare, ridicată în toamna anului 1936 prin stăruința zi de zi a neobositului inv. director Ioan R. Sava, președinte al reuniunii oierilor, cu întregul concurs al d-lui Avram Tâmpănariu, notar, și cu sprijinul devotat al tuturor locuitorilor, cari se mândresc, pe bună dreptate, cu această măreață realizare.

La adunarea generală Uniunea a fost reprezentată prin d-nii Nicolae Muntean președinte și Ilie Muntean secretar general.

Adunarea generală a fost deschisă la ora 4 d. a. prin cuvântul de deschidere al d-lui inv. dir. Ioan R. Sava, președinte al reuniunii, care în prea frumoase cuvinte și pe înțelesul tuturor, a arătat însemnătatea și rostul reuniunilor de oieri și pe cel al Uniunii oierilor din întreaga țară, care le reprezintă pe toate și pe toți oierii și luptă pentru a câștiga oierilor drepturi la o viață în raport cu trecutul și însemnătatea profesiei lor.

Adresându-se d-lui președinte al Uniunii, spune:

„Domnule Președinte, Onor. Adunare!

Sunt fericit, că prezența Dvoastră îmi dă prilejul ca să vă prezint adunarea reuniunii oierilor din această comună.

Venirea d-voastră ne-a bucurat și ne-a însuflețit, pentru că suntem dinsinte convinși că v'ați ocupat și vă veți ocupa fără preget de nevoile celor mai părăsiți și modești oameni, cari sunt oierii.

Vă cunoaștem că mai presus de toate sunteți un om bun, drept și fără preget. Despre aceste ale D-voastre calități ați dat dovadă și până azi, așa, că suntem convinși, că precum v'ați ocupat de soarta oierilor din alte comune, așa vă veți ocupa și de noi; iar noi suntem gata a face zid în jurul D-voastre și vom răspunde chemării D-voastre.

Bazat pe cele spuse mai înainte, Vă rugăm D-le președinte, să primiți urările noastre de bună venire în mijlocul nostru.

Deasemenea d-lui secretar general și Doamnei D-voastre precum și tuturor oaspeților noștri, cari ne onorează cu prezența Domniilor lor, le urăm: „Bine ați venit!”

Face apel la unirea tuturor oierilor în reuniuni și în cadrele Uniunii, pentru a-și putea apăra cu succes multele și feluritele interese.

În cuvântul său de aproape 2 ore, președintele Uniunii d-l Nicolae Muntean, stăruie asupra tuturor comorilor cari constituiesc ființa neamului nostru și cari au fost păstrate de oieri și asupra tuturor nepieritoarelor diamante cari împodobesc cununa de mari fapte ale oierilor români. Stăruie asupra importanței profesiei oieritului, care este o mare bogăție națională, însă pe cât de însemnată, pe atât de uitată și neglijată.

Explică rostul Uniunii și al reuniunilor, iar de încheiere citește moțiunea votată la Tg.-Jiu, care cuprinde tot programul de luptă al oierilor și pentru înfăptuirea căruia cere sprijinul neprecupețit al tuturor oierilor.

D-l Ioan R. Sava, președintele reuniunii, face apoi darea de seamă asupra activității reuniunii în anul expirat, asupra veniturilor și cheltuielilor și prezintă proiectul de buget al anului viitor.

De încheiere ia cuvântul d-l Avram Tâmpănariu, notar, care îndeamnă pe oierii Jinari la unire și organizați puternic să urmeze fără șovăire pe apostolul cauzei lor și omul providențial care este d-l Nic. Muntean, președintele U. O., care și-a făcut din apărarea intereselor culturale, sociale și economice ale oierilor, *singurul și ultimul scop al vieții sale.*

Seara reuniunea, sub direcția conducere a președintelui ei, neobositul alergător și muncitor d-l Ion R. Sava, a aranjat o deplin reușită producțiune teatrală. N'au lipsit nici cântecele în cor executate de elevii școlii, conduși de d-l inv. Gh. Bogdan.

Câțiva elevi de școală au declamat frumos câteva poezii din revista „Stâna”.

A urmat apoi joc.

La reușita producțiunii teatrale și-au dat concursul toți membrii corpului didactic, binemeritând toată lauda și recunoștința oierilor.

— — —

Ziare cari au scris în luna trecută în legătură cu oierii și nevoile lor:

„Curentul” București, „Argus” București, „România Agricolă” București, „Foaia Poporului” Sibiu, „Acțiunea” Sibiu, „România dela Mare” Constanța, „Gorjanul” Tg.-Jiu, și „Idea Națională” Buzău.

— — —

Cumpărați, cetați și răspândiți broșura „*Noui zări pentru oieri și oierii*” scrisă de Nicolae Muntean, președintele Uniunii Oierilor. In ea găsiți statutul-tip pentru reuniuni și pe cel al Uniunii, precum și lămuriri de organizare.

Oieri! Uniți-vă, organizați-vă! Solidaritatea este puterea cea mare, care asigură hotărât izbânda acțiunilor de interes general.

Al 3-lea congres al oierilor se va ținea în orașul Câmpulung-Muscel, la 21 Noiembrie 1937, și nu cum greșit s'a tipărit în numărul trecut al revistei 2 Noiembrie.

Cetați cu toții bunul calendar
„CALENDARUL OIERILOR”.

Plângeri.

Dela „Reuniunea oierilor” din comuna Băbeni-Bistrița jud. Vâlcea.

Cu părere de rău aducem la cunoștința Legiunei de jandarmi din județul Vâlcea, că plutonierul Major Ilie Leca, șeful secției Băbeni Bistrița, altă misiune nu are credem, decât să împuște câinii, cari păzesc turmele de oi. Intr'una din zile când plutonierul major Ilie Leca transversa un câmp pentru a merge la gara Băbeni zisă „I. G. Duca” au sărit câinii ce păzeau turma de oi a locuitorilor: Ștefan I. Groșenoiu, N. Bogdan și Pavel Bogdan. Câinii au sărit și dansul i-a împușcat. Cu ce mai păzesc acei locuitori oile? Ce pedeapsă trebuie să-și ia, plutonierul major Ilie Leca, când lupul va intra și o va devasta? A avut poftă să împuște câinii? Trebuia să împuște pe ai dumnealui. Dacă plutonierul major Leca Ilie a trecut pe câmp, unde a văzut oile stând la clai de fân, trebuia să-și dea seama, că singurii polițiști ai turmei sunt câinii și deci trebuia să ocolească.

Ciudat lucru! Citeam uneori în ziar, că anumiți vânători trăgând cu pușca în vânat, se împușcau singuri. Oare de ce nu s'ar fi întâmplat la fel! Dar vorba proverbului: „Ulciorul nu merge de multe ori la apă”.

Trebuie știut un lucru: câinii au murit la datorie și-i greu să mai găsești alții pentru paza oilor, dar plutonieri majori am fi găsit, dar credem, că nu în felul d-lui Ilie Leca, lipsit de sentimentele nobile față de animalele nevinovate.

INFORMAȚIUNI

Alegătorii județului Sibiu sunt convocați pe ziua de 11 Aprilie 1937, spre a alege în consiliul județean 12 membrii în locul celor căzuți la sorți.

Guvernul prin reprezentanții săi din județ apreciind forța pe care o reprezintă oierii organizați și în dorința de a le da posibilitatea să-și apere interesele în acel consiliu, a făcut propunere oierilor din județ prin dl Nicolae Muntean președintele Uniunii, ca să-și designeze reprezentantul lor pe lista guvernului.

Dl Nicolae Muntean a convocat biroul Uniunii pe ziua de 7 Martie și a pus în desbatere propunerea făcută oierilor județului Sibiu.

Biroul Uniunii a hotărât, că este în interesul oierilor să-și aibă reprezentantul lor în consiliul județului Sibiu, și ca urmare a dat delegație dlui Nicolae Muntean să primească a candida în numele oierilor și pentru ei pe lista oficială.

Biroul a adus această hotărâre în dorința de a servi interesele oierilor și în convingerea că această hotărâre va avea consimțământul general și în special pe al oierilor din județul Sibiu, în care caz oierii vor ști să dea dovadă de solidaritate și disciplină de fier, asigurând reușita omului lor.

Ziarul „Ardealul“ din Brașov după o neîntreruptă apariție de 16 ani, începând cu data de 1 Martie a. c. va apare zilnic.

N. R. Dorim ziarului „Ardealul“ succes desăvârșit.

În cursul lunii Martie apare lucrarea dlui Dr. N. I. Teodoreanu, laureat al academiei de agricultură din Franța intitulată: „Creșterea oilor“.

Lucrarea apare în 266 pagini, e împărțită pe XIV capitole și tratează toate chestiunile privitoare la creșterea oilor.

În numărul pe Aprilie vom insera cuprinsul lucrării.

Recomandăm de pe acum on. cetitori ai revistei noastre lucrarea, care este de mare valoare și de mult interes pentru oierii noștri cari vor găsi în ea un bun îndrumător al lor.

Costul lucrării este de lei 160.

Și-au plătit abonamentul :

Lei 200.

BUCUREȘTI: Mara N. Popp.

JUD. SIBIU, com. Poiana-Sibiului: Ioan Fântână 932, Ilie Bozdog 99, Com. Rășinari: Coman Șogan 749.

Lei 100.

JUD. ALBA, com. Șugag: Ion Bogdan I. Pavel, Nicolae Bogdan-Strâmbu. Com. Loman: Nicolae Stănuș.

JUD. BRĂILA, com. Victoria: Gheorghe Iancu.

JUD. BRAȘOV, com. Moieciul de jos: Nicolae Berbece.

GALAȚI: Nicolae Muntean.

JUD. GORJ, com. Novaci: Gheorghe Șt. Deaconescu, Petre D. Piuariu, Ion Taban Drăgănoiu, Gheorghe P. Piluță, Nicolae A. I. Băeșiu, Ioan A. I. Băeșiu, Dumitru D. Ciorogariu.

SIBIU: Bauman Hugo, med. vet.

JUD. SIBIU, com. Poiana-Sibiului: Ion Oprean 958, Ion Fântână 1330, Stan Dăncilă 905, Virgil Georgescu, înv. Comuna Jina: Ion Prode 428, Iacob Dănuleț. Com. Rășinari: Bucur Podariu 402, Nicolae Jurcoi 362. Com. Râul Sadului: Nicolae Tomescu jun. 188. Com. Tilișca: Gheorghe Bratu, Avram Bunea.

JUD. TREISCAUNE, com. Covasna: Ion Gh. Papuc, Dumitru Sandulea, Dumitru I. Olteanu, Nicolae N. Olteanu, Nicolae Timariu, Ioan Muntean-Fumea, Dumitru N. Olteanu, Toader Costea, Dumitru Ciangă, Dumitru I. Furtună, Nicolae I. Furtună, Ioan I. Olteanu-Rusu, Gheorghe Gh. Papuc, Nicolae Sandulea, Nicolae N. Furtună. Com. Brețcu: Ioan N. Bejan, Ioan C. Fenechin, Gh. I. Moldoveanu, Petrea P. Boros, Costică R. Fenechin, Ionel Boros.

JUD. VÂLCEA, com. Vaideeni: Dumitru I. Georgescu, Mihai I. Ștefu, Ion Grigorie Săvoiu. Com. Urșani Horezu: Gheorghe N. Vinereanu.

JUD. VLAȘCA, com. Ardeleni: Ion Ilie Vonica. Com. Mihai Bravu: Dumitru I. Șufană.

Lei 50.

JUD. VÂLCEA, com. Băbeni—Bistrița: Nicolae I. Gr. Modoi.

Lei 500 ajutor dela banca „Păstorul“ Poiana-Sibiului.

Ziare și reviste primite la redacție.

Arad: „Bravo“.

Brăila: „Plutus“.

Brașov: „Ardealul“.

București: „Românizarea“, „Opinia“, „Decalog“, „Acțiunea studențească“, „Alianța Economică“, „Revista Laptelui“, „Revista crescătorului de animale“, „Sănătatea“, „Calea Nouă“, „Drumul Nou“, F. N. R., „Curierul Cooperator“.

Buzău: „Idea Națională“.

Constanța: „România dela Mare“.

Chișinău: „Basarabia Creștină“.

Cluj: „Gazda“.

Fălticeni: „Acțiunea Pomicolă“.

Gherla: „Scânteia“.

Grumăzești-Neamț: „Lumina Satului“.

Odorhei: „Glas românesc în regiunea secuizată“.

Satulung-Săcele—Brașov: „Plaiuri Săcelene“.

Sibiu: „Isus Biruitorul“, „Foaia Poporului“, „Curier Social-Economic“, „Landwirtschaftliche Blätter“, „Luceafărul“.

Târgu-Jiu: „Gorjanul“.

Oieri din toată țara uniți-vă!

Pe români în a lor țară

Neunirea îi omoară!

„Unde-i unul nu-i putere

La nevoi și la durere

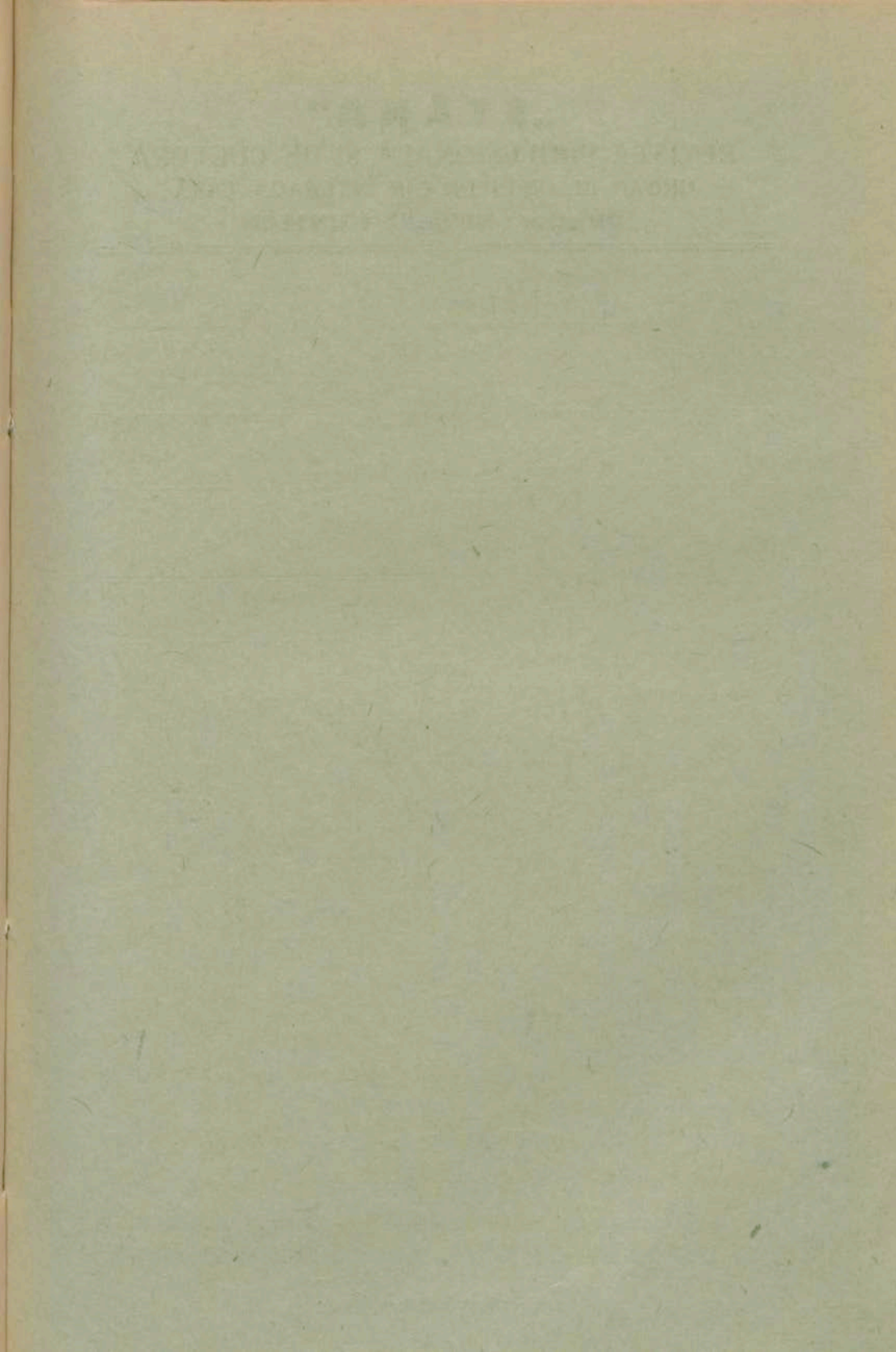
Unde-s doi puterea crește

Și dușmanul nu sporește“.

Plățiți-vă abonamentul!

Cetiți și răspândiți revista „Stâna“ organ al oierilor din întreaga țară.

Din casa nici unui oier să nu lipsească organul de luptă oierească „Stâna“.

„STĂNA“
REVISTĂ PROFESIONALĂ ȘI DE CULTURĂ
ORGAN AL OIERILOR DIN ÎNTREAGA ȚARĂ
Director: NICOLAE MUNTEAN
